

MEWLIDÊ KIRDÎ

Mewlidê Kirdî yê Ehmedê Xasî destpêkê edebîyatê nuşteki yê kirdkî yo. Reya verêne 25 adare 1899 de Dîyarbekir de Çapxaneyê Lîtografya de 400 nusxeyê ey gînayê çape ro.

Zeynel Abidîn Amedî bi xetê destan bi alfabeya erebkî nušto, çend eserê bînî yê Ehmedê Xasî zî îlawe kerdê û sey çapê metbea dayo weşanayîş. Xetê Zeynel Abidîn Amedî de yew çeku kêmi ya û yew-di cayan de zêr û zeber xelet nusîyayê. Ney ra teber zî tayê destnuşteyê ke çapa orjînale ver ra ameyê nuştiş zî estê, mesela, metno ke Hîvda Îletîşim çap kerdo, nînan ra yew o. La hem tede xeletî estê hem zî beytî kêmi yê.

No metn hetanî nika panc rey alfabeya erebkî ra transkrîbeyê alfabeya latînkî bîyo. Reya verêne M. Malmîsanîjî 1985 de Parîs de transkrîbe kerdo û “*Hêvî*, Kovara Çandîya Giştî, Hejmar 4/Îlon 1985, r. 75-97” de weşanîyayo.

Mihanî zî 1994 de transkrîbe kerdo û bi çend îlaweyanê bînan sey kitabî Îstanbul de Weşanxaneyê Fîratî ra weşanîyayo. Kunyeya nê kitabî wina ya: Mela Ehmedê Xasî, Mewludê Nebî, Tadox (Werger) Tîpanê ‘Erebî ra: Mihanî, Fîrat Yayınları, İstanbul 1994

Mela Mehemedê Kavarî zî 2005 de transkrîbe kerdo û Dîyarbekir de bi hawayêko korsan weşanayo.

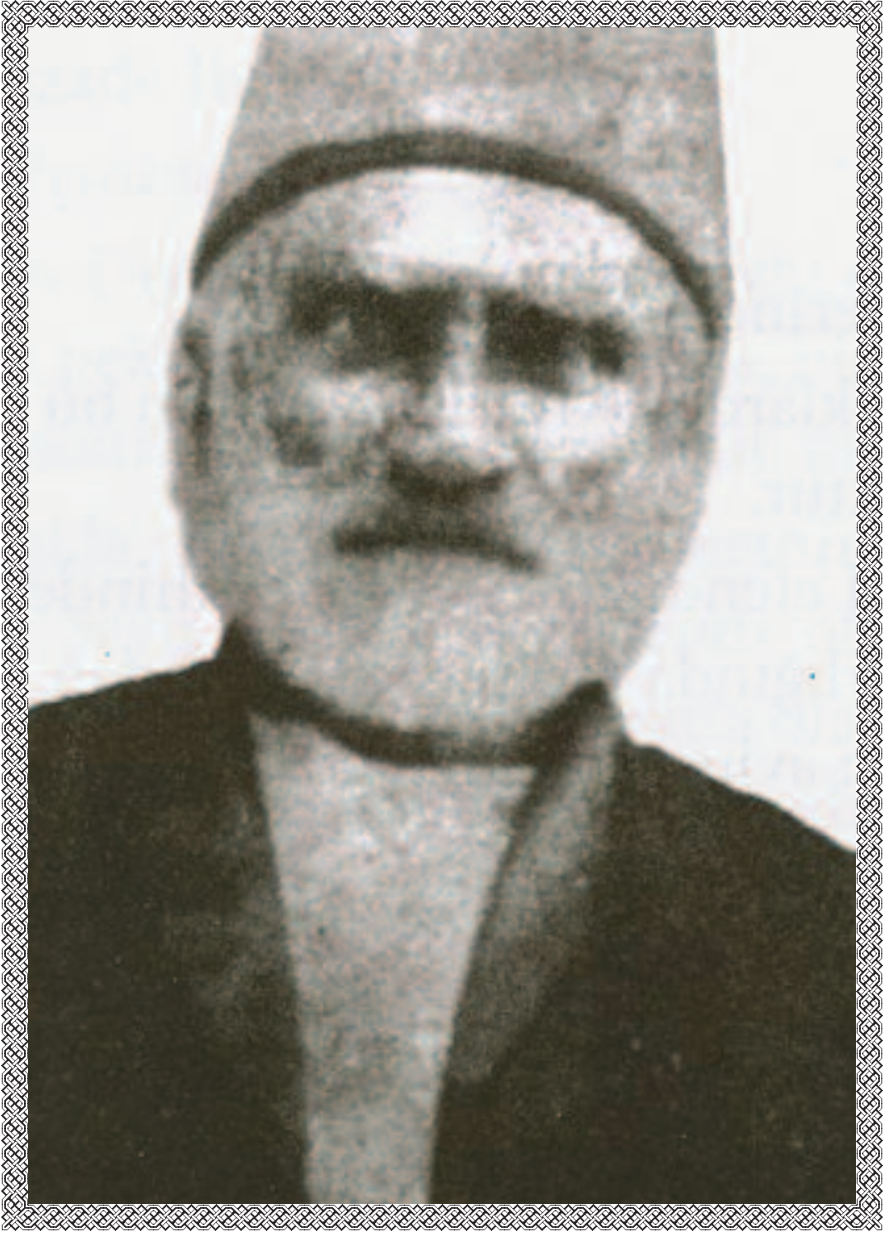
Ancî W. K. Merdimînî zî transkrîbe kerdo û Hîvda Îletîşim İstanbul de 2008 de sey kitabî weşanayo. Kunyeya nê kitabî zî wina ya: Mela Ehmedê Xasî, Mewlîd, Tadox: W. K. Merdimîn, Hîvda Îletîşim, İstanbul [2008]

Mîyanê nê her çar transkrîbeyan de, herçiqas tede xeletîyê telafuzî, kêmane û xeletîyê çekuyan û herfan bibê zî o tewr baş yê M. Malmîsanîjî yo. Her hîrêyê bînan de gelek xeletî, heta ke beytê kêmi estê. Bitaybetî o ke Kavarî kerdo, xeletîyê xo zaf zêde yê.

Mi no transkrîbe metnê orjînalî ver ra kerd. Qismê tirkî, mi goreyê alfabeya tirkî nuşt û qismê erebkî zî goreyê alfabeya latînkî ya kurdî nuşt. Qismê tirkî ke destpêkê kitabî de esto, hetê Ehmedê Xasî ra nêameyo nuştiş.

Metnê winasî ke bi alfabeya erebkî nusîyayê, gama ke transkrîbeyê alfabeya latînkî benê, tayê veng de, mesela vengê “eyn” û “xeyn”ê erebkî de muşkileyî vejênê. Mi nêwaşt ke nê vengî vindî bibê. Coka mi nê vengî bi nîşanê nenugî (‘) îşaret kerdî. Mavajin, çekuyê sey: be’ dê, se’ dîyan, ‘Ebdullah, şafî’ê ma... Û çekuyê sey: ‘xezal, ‘xeyrê min, ‘xalîyan, ‘xuslêkew sunnet...

Dîyarbekir, 16.10.2008
Roşan LEZGÎN

Ehmedê XASÎ (1867-1951)

EHMEDÊ XASÎ

Ehmedê Xasî nuştoxoxo tewr verên yê kirdkî (kirmanckî, zazakî, dimilkî) yo. Serra 1867 (hîcrî: 1283) de nehîyeya Licê Hezan de maya xo ra bîyo. 18 sibate 1951 de Hezan de dinya ra bar kerdo. Mezelê ey Hezan de yo.

Nameyê ey Ehmedê Sofî Hesênî yo. Mîyanê şarî de bi nameyê Xasî, Ehmedê Xasî, Seydayê Xasî û Xoceyo Xasî zî şinasîyeno. Nameyê babîyê ey Hesên, dadîya ey zî Medîna ya. Nameyê kalikê ey Mela Osman, nameyê babîyê kalikê ey Emer û nameyê kalikê kalikê ey zî Xan Ehmed o.

Xasî tehsîlê xo Medreseyê Mesudîye yê Dîyarbekirî de tamam kerdo. Îcazeyê xo destê muderris muftî Îbrahîm Efendî ra girewto (Hîcrî, 1 rebîulaxir 1320). Perwerdeyê tesewufî zî verê şêxê neqşebendî Şêx Ewdilqadirê Hezanî het tamam kerdo. Îcazeyê şêxêtî girewto la çî rey şêxêtî nêkerda.

Xasî, wextê xo de memurîye zî kerda. Hezîrana serra 1330 (H.) de seba muderrisîya merkezê Dîyarbekirî tayîn beno. Dima temmuza 1331 (H.) de bi se qurîş meaş seba muderrisîya dewa xo Hezanî tayîn beno. Badê ke demeyêk nê wezîfeyî keno, na rey seba muftîyîya Licê tayîn beno la demeyêko kilm dima o bi xo nê wezîfeyî ra îstîfa keno. Muftîyîya ey di serrî û di aşmî dewam kena.

Badê ke îstîfa keno, agêreno dewa xo Hezanî û hetanî mergê xo uca ciwîyeno. Ehmedê Xasî bi erebkî, fariskî, tirkî û kurdkî (kirdkî, kurmanckî) nuşto.

Eserê eyê çap bîyê û nika estê nê yê:

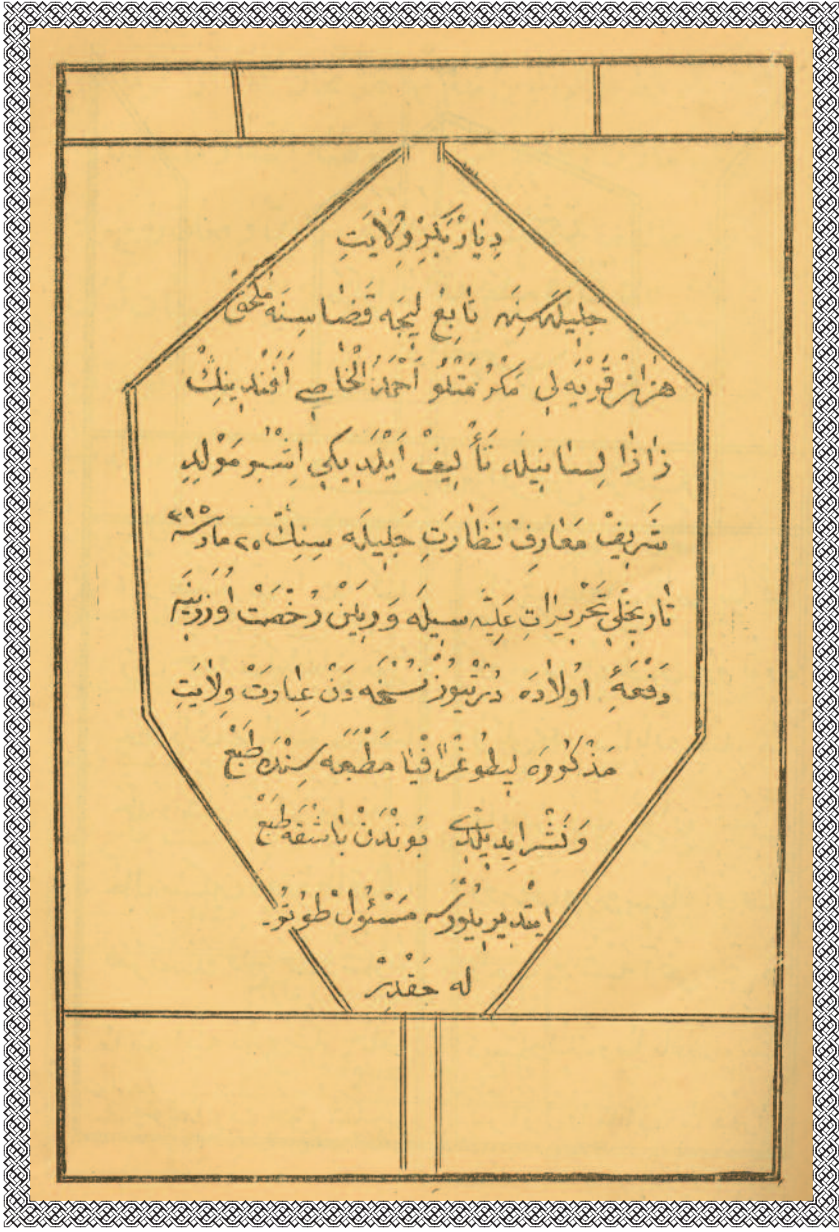
1) Mewlidê Kirdî

2) Kitab-ut Tesdîd Bî Şerhî Muxteser-ît Tewhîd

Çimeyî:

Korkusuz, Şefik, Tezkire-i Meşayihî Amid, Diyarbakır Velileri I-II, Kent Yay. İstanbuli 2004, r. 63-65

Mela Ehmedê Xasî, Mewludê Nebî, Tadox (Werger) Tîpanê 'Erebî ra: Mihanî, Fırat Yayınları, İstanbul 1994,

Rîpelo tewr verên yê Mewlûdê Kirdî

Diyabekır Vilayet-i Celilesi'ne tabi Lice Kazası'na mülhak Hezan Kar-ye'li mekrûmatlû Ehmed-ül Xasî Efendi'nin Zaza lisanıyla teellif eylediği iş bu Mewlid-i Şerif Maarîf Nezaret-i Celilesinin 25 Mart [1]315 tarihli tahri- rat-ı âliyesiyle verilen ruhsat üzerine defâ-ı ûlada dört yüz nüshadan ibaret Vilayet-i mezkure Litoğrafya Matbaası'nda tab ve neşr edildi. Bundan başka tab etdirilirse mes'ûl tutulacaktır.

MEWLÎDUN-NEBÎYYÎ-L QUREYŞÎYYÎ

(Selewatullahî ‘Eleyhî Fî Bukreten Wel ‘Eşîyyî)

Bîsmilahirrehmanîrrehîm

Ez bi bismillahî îbtîda kena. / Raziqê ‘aman û xasan pîya kena.
Rebbî, hemd û şukrî ancax to rê bê. / Kîbr û medh û fexrî pêro to rê bê.
Çende ray bê ma sewabê hemdê ma. / Labelê nêrê hisaban çendê ma.
Hemd û şukrê to eda qet nêbenê. / Ma ser a Rebbî, ti zanê, vînenê.
Halê miskîn û feqîr û naqisan; / rûreş û zerresiyahê zey hesan.
Her nefes de vacê, hemd û şukrê to. / Wacib o bêşubhe ancî heqqê to.
Maneno îne ser o şukrê çiman; / dest û ling û pîya bi e’zayê bînan.
Key yeno ca Rebbî heqê şukrê to? / Ger ezel ra ta ebed ma zikrê to
tim biker, qet xafilî nêbin mudam. / Her mehalo ger eda ker ma tamam.
Labelê ma zanê rehma bêhisab, / to heta esta û ma bî dilkebab.
Wazenê ma lutfê to hergo hewe, / tim bi zarîyy û fixan roc û şewe.
Ez qesem daîm bi zatê to kena, / hem bi yew-yew ez sifâtê to kena.
Ger ebed yew hemdê to qet nêkero, / rehmetey to ancî yo go her bero.
Çunkî rehmay to bi qeybê yê bîya, / ger çîqa şermende û sînesîya.
Rebbî halê ma bi xwu to ra ‘eyan, / lazimey hendî çî ya, vaco zuwan.
Xaliqê ma tim ti yê, Barî Xuda! / Şafi’ê ma zî Muhemmed Mustefa!
Hendî ma Şeytanî ra perway çî yo? / Yo kû to ra tim bîyo, bêhêvî yo!
Ey birayê dînî! Tim goşdarî bê. / Hem bi qelbê xwu, bi xwu hêşyarî bê.
Key şima dî nameyê şahê şima / ame vatiş, sunnet o, vacê şima,
“Es-selatu wes-selamu ya hebîb, / daîma to ro bivarê ya tebîb!”
Wazenê ger ma xelasîyya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ TERTÎBÊ MEWLÛDÎ Û FEZLEY WENDIŞÎ

Lazim o tertîbê mewlûdî tamam / ma ser o vacin, bizanê xas û ‘am.
Ger ti yew mewlûd xwu rê wendiş bidê, / lazim o tertîb bizanê, pê bidê.
Ewwela tezyînê xwu w ‘eylanê xwu, / lazim o to rê bi qasê halê xwu.
Cabîyare b’edî cû ‘ûd û buxûr, / şerbet û mûman zî ronê, bêqusûr.
Henkî nan û sole zî rone, bira. / Vende çende merdiman, qasê xwu ra.
Ger bipersê, “Wendişê roc û şewe?” / Wendişê şew baştir o, hergo hewe.
Çunkî şew bî ame şahê enbîyan / na dunya, hem Mekke de, ey ‘aşîqan.
‘Illetê şew, çunkî ‘isyanî kemî, / tim bena waqî’ bi ibnî Ademî.
Xasseten yew rey di dunya ay şewî, / qet gunehkarîke nêbî yew hewî.

قَاتِسِ مَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

نَفَعَ مَوْلُودِي شِمَائِرِ بِيْزَانِ	قَطَّ أَبَدَ نَبِيِّ حِسَابِ دَفْتَرَانِ
بَلَايِ يَوْمِي لَازِمٌ فَاجِنِ شِمَا	بِيْ بِيْزَانِ بِيْلِيْ اَيِّ شَاهِ مَا
يُوْتَرًا وَنَدَشِ بِيُوْكَرْجِي سُرُو	كَامُوْبُوْرُوْ كُوْ هَزَارَعَلَتْ بَرُو
مَعْبُدْلَهُ دَحْمُوْ كَيْفِ وَ سُرُو	نَازِلِ قَلْبِيْ بِيُوْ هَمَّ فَيُضِ وَنُو
مَجْلِسَا مَوْلُودِ بِيُوْ وَنَدَشِ نَدَا	كُوْ بِيُوْ عَرَقِ اَيِّ دِنُوْرِ اَحْمَدِ
حَاصِلِيْ كَامُوْ كُوْ كُوْ شَدْرِيْ بَكُو	يَانِ بِيُوْ اَنْ يَانِ سَبَبِ بُوْ يِيْ سَكُو
جَنَّتِ فِرْدَوْسِ اِيْرِهِمْ قَرِي	بُوْرُوْ بِيُوْ طَاسَا، اَوِيْ كُوْ تَرِي
هَمْرُ جُوْبِ قَبْرِيْ اِيْرِسَهَالِ	كُوْ بِيُوْ تَافَلِ بَدُوْ عَمَّا يَسَالِ
حَضْرَةِ صِدِّيْقِيْ قَاتِ وَ بِيُوْ كَلَامِ	بَاشِ بِيْزَانِيْ بِيْ بَلِكُوْرِ حَاصِلِ عَمِّ
خَرَجَ كَرُوْ بِيُوْ دِرْهَمِ كَامُوْ عَمِّ	يُوْ هَقَالِ مِنْ دِحْتَمَا، قَدَامِ
حَضْرَةِ فَاَرْوَقِيْ زِيْ تَعْظِيْمِ بِيْ	قَاتِ مَا رَا بِيْ بِيْزَانِيْ قَدْرِيْ
قَدْرِيْ كَامُوْ بَلِكِيْرُوْ بِيْ رِيَا	زِيْ مُحَمَّدِ اَحْمَدِيْ سَا رُوْ دُنْيَا
حَضْرَةِ عَمَّانِ بِيُوْ كَرَارِ صَفِ	هَرِ دِيْ اَنْ قَاتِ نَحْجِيْ كُوْ سَفِ
بِيُوْ بَدُوْ بِيُوْ دِرْهَمِ بَقَلْبِ شَدِيْدِ	زِيْ دَبْدُرُوْ هَمَّ حَيِيْ دِهْ بُوْ شَهِيْدِ

Ger bîyo vatiş, “Delîlê ma çî yo?” / Neksê lat û pût û narê fursî yo.
 ‘Illeto yew zî dunya bîbî zelam. / Kufîr û şirkî ra hema bîbî tamam.
 Yo bi şew ame w’ kû loma ma bizan. / Kufîrî dunya kerdebî şew, bêguman.
 Hasilî qet nînê vatiş wesfê yê. / Ma bi fek te’rîf biker hem medhê yê.
 Yo kû xellaqê cîhanî medhê yê / kerdo, ma hendî çî vacin wesfê yê?
 Wazenê ger ma xelasîya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

* * *

Nef’ê mewlûdî şima persê, bizan / qet ebed nînê hisabê defteran.
 Belkî yew-yew lazim ê, vacin şima, / pê bizanê pîlîyey ay şahê ma.
 Yew tera wendiş bîyo ger çî ser o, / kamo boro go hezar ‘illet bero.
 Hem bedel de rehmete w’ keyf û surûr, / nazilê qelbî bibo hem feyz û nûr.
 Meclisa mewlûd bîyo wendiş tede, / go bibo ‘xerq ay di nûrê Ehmed de.
 Hasilî kamo kû goşdarî biko, / yan biwano, yan sebeb bo, bêşik o.
 Cennetê firdewsî ê rê hem verî / boro yo tasêke away kewserî.
 Hem cuwabê qebre zî ê rê sehal / go bibo, tavil bido ‘emma yusal.
 Hezretî Siddîqî vato yew kelam, / baş bizanê, pê bigîrê xas û ‘am,
 “Xerc kero yew dirheme kamo tamam, / yo hevalê min di cennet de mudam.”
 Hezretî Farûqî zî t’ezîmê yê / vato ma ra, pê bizanin qedrê yê,
 “Qedrê yê kamo bigîro bê rîya, / zey Muhemmed Ehmedî bîyaro dunya.”
 Hezretî ‘Usmanî yû Kerrarê Sef, / her dinan vato ‘eceb çikew şeref,
 “Yew bido yew dirheme bi qelbo şedîd / zey di Bedr û hem Huneyn de bo şehîd.
 Hem bigîro qedrê ê zî ey biran, / yo dunya ra nêvecêno bêîman.”
 Şeyxê Besrî vato, “Zey Kohê Uhud / zerdê ma bê, go di yew mewlûd de bid.”
 Fexrê Razî vato, “Weqta ronênê / nan, eger yew boro loqmeyke tenê,
 pîzê de go nan biko cûş û tereb, / go biwazo tim ‘efû, vaco e Reb,
 ay ku ez werda gunehkar û ‘efû, / wazena ê rê bi namey to ‘efû.”
 Sîrrê Seqî vato, “Ca w’ mewlûd tede / wanênê, yo cennet o, yê ha y’ tede.
 Çunkî qey hubbê hebîbê basefa, / ê yenê pêser, kenê zewq û sefa.”
 Ê zî vato yew hedîsêkew nefîs, / “Men ehebbenî huwe ‘indî celîs.”
 Cennetê Firdewsî de hetta heta. / Bes nîyo, hendî çî vacî ey feta?
 Şeyx Cuneydîyyo celaluddînê ma / vato, hem M’erûfê Kerxî zî teba.
 Hinkî nef’ê wendişê mewlûdê yê / ger bîyê vatiş, şînê vîst per, belê.
 Qedrê yê ger ma bizanin ende bes. / Kafî yo ma rê heta axirnefes.
 Hasilî ma kor ê, bêhedd û qîyas. / Ma çî zanê qedrê mewlûdî binas!
 Belkî zano qedrê yê Rebbê Kerîm, / medhê yê loma di Qur’ano ‘ezîm
 kerdo, vato “Ya Muhemmed, ya Emîn! / Ente minnî rehmetun lî-l ‘alemîn.”
 Wazenê ger ma xelasîya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ ÇINÎBÎYAYÎŞÊ EŞYAN Û SIRRÊ HOMA YO

‘Ewwulî xellaqê kullê masîwa, / tim tenî bê, baş bizanê, bê newa.

Nê eno ‘erd û enê ‘ezmanî bî, / nê perî yû cinnî, nê însanî bî.
 Nê enê rocî w’ şewî, nê nîzd û dûr, / nê zamanî, nê mekanî, bêfutûr.
 Yanî, nê haca w tîya, enka w verî / qet çinî bî, hem çinîk ê, zey verî.
 Lebelê fikr û teemmul qet meke! / Eqlê heywanî ebed ver pê meke!
 Yo ‘eqil kû eslê yê awe w herrî. / Yo çi zano hukmê şahê Ekberî!
 Ger bipersê hikmetê Homay tera, / go bibo zey meşke perçe, ey bira!
 Axirî qet yew bi ‘eql û mahirî / nêrseno me’rifetê yê qadirî.
 Belkî ancax ehlê qelbê muhreqî, / yo bizano cuz’êke sîrrê heqî.
 Nêşkeno yo zî biko t’erîf hema / cewherê me’rifetê xellaqê ma.
 Çunkî heddê herf û sewtan qet nîyo, / sîrrê xellaqê cîhan pê vacîyo!
 Hem me’anîyyê di qelbê ‘aşiqan / bêrê vatiş yê bi nutqe natiqan.
 Çunkî herf û sewtî tim cihatî yê, / sîrr û me’nay cîhetan ra xalî yê.
 Hasilî qet eşkenê roşnê çira / hukmê rocî sist kero hukmê xwu ra?
 ‘Eql û herf û sewtê ma zî yo qeder, / eşkenê sirran bi fek bîyarê teber.
 Wazenê ger ma xelassîya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ XELQÊ PEYXEMBERÊ MA Û XELQÊ EŞYAN O

‘Ewwulî darey yeqînî, Rebbê ma / kerde xelq û pa bî çar şaxî hema.
 Be’de cû yê padişahê sermedî / henkî nûrê xwu girewt qey Ehmedî.
 Va, “Bibe Ehmed!” hema şahê wedûd. / Şeklê Teyra Tawuse ame wucûd.
 Be’de cû na dare ser, rebbul-umem. / Zîkrê yê kerd bêhisab, nîno qelem.
 Be’de yê zikran hema Rebbê wera / arde yew ‘eyney heya na yê ver a.
 Weqto nûre Ehmedî anya tera, / bêhisab yê kerd heya, rebbê xwu ra.
 Areqêke da hema, şeş çilkê yê / kewtî war, çar bî tera çar yarê yê.
 Yew te ra zî bî gulî, boy tim yenê. / Yîne ra zî yew birinc o, ma wenê.
 Be’de cû nûrê hebîbê Ehmedî / secde berd panc ray bi qeybê sermedî.
 Yo sebeb ra ma rê panc ferzî tamam / wacib o tim ma nimac ker her mudam.
 Be’de cû duyyes hicabê nadirî / ardî nay ro, yê Xudayê qadirî.
 Nameyê perdan bi xwu yew “Merhemet”, / yew “Keramet”, yew zî “Minnet”, “Menzîlet”.
 Yew “Nubuwwet”, yew zî “Ta’et” name bî. / Yew “Se’adet” yew zî “Rif’et”, ya ebî!
 Yew “Hidayet”, yew zî “Te’zîm” des tamam. / Yew “Şefa’et” yew zî “Qudret”, wes-selam.
 Be’de cû nûrê hebîbê serwerî / mendo hergo perde de yo çend serrî.
 Hergo yew de kerdo zîkrêkew temîz. / Heddê yê zano tenê Rebo ‘ezîz.
 Be’de zîkrî Xaliqê ‘erd û sema / eşto yo nûr Behrê ‘Irfanî hema.
 Be’de yê zî eşto Behrê Nedretî. / Be’de Nedrî eşto Behrê Qudretî.
 B’êde cû eş Merhemet; behro ‘uman. / Weqto yê ra zî teber ame heman,
 baskî şay tê, henkî çilkî kewtî war; / se hezar û vîst hezar û zêde çar.
 Weqto yê çilkî kû yê ra bî berî, / hergo yew bî rûhê yew peyxemberî.
 Baskî şay tê, ancî çilkî bêqîyas / kewtî war, bî ummetê yê, ‘am û xas.
 Xaliqî yew cewhere yê nûrî ra / kerde peyda, be’de cû anya tera.
 Bî di felqey tavilî ay yew hewî. / Yê bi heybet da nezer nîmey yewî.
 Tavilî helya bî behrêkew ‘uman. / Heybetan ra dû wû kef da yê heman.

Kef bî ‘erd û ‘ewwulê yê Mekke ra. / Yo sebeb ra Mekke bî ummul-qura.
Dû zî, ‘ezmanî tera amey wucûd / la heqîqet ancî zano yo Wedûd.
Nisfo bîn ra zî viraştîş da cedîd; / lewh û kursîy û qelem, ‘erşo mecîd.
Wazenê ger ma xelasiyya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ EMRÊ HOMAY O QEY QELEME

Be’dê cû va, “Ey qelem nûştîş bike!” / Va “z di emrê to de wa, vatiş bike!”
Va, “Binûsne! Yew çinîk o ‘xeyrê min, / hem Muhemmed qasid o qey emrê min!”
Weqto ana va, şinawut ay qelem. / Tavilî şî secde û bêheş bî hem.
Secde ra weqto wurişte, “Rebena!” / Va, “Ti xellaqê min ê, ez vîna.
Labelê kam o kû namey yê hema / ame nûştîş nameyê to dir bi ma?”
Xaliqî va, “Ewwel û axir ez a! / Yo zî mehbûbê min o, ‘aşiq eza a.
Ger bi qeybê hubbê yê nêbay mi zî / çîke nêardê wucûd û nê ti zî.”
Va, “Binûsne, her çî ‘isyanî biko, / yo go hîssey yê ci rê agir biko!
Her çî nêgreyro bi ‘eksê emrê ma, / heqqê yê firdews o, dîtîş wechê ma.”
Ummetê peyxemberanê basefa, / pêro anû nûştî hetta Mustefa.
Ummetey yê rê zî dest pêkerd qelem / kû binûsno vaco, yê zî kel-umem.
Tavilî heybet girov vinderte hem. / Xaliqî va, “Bes teeddub, ya qelem!”
Heybetan ra bî di şeqqî, secde berd. / Be’dê secdî va, “Çi vacî, Rebbo ferd!”
Va, “Binûsne! Ummetey yê rê surûr. / Ummetun muznîbetun rebbun xefûr.”
Yo sebeb ra sunnet o şeqqê qelem, / weqtê qet’ê ma biker, ey zel-himem.
Be’dê cû nûştî heme teqdîrî tam, / çî bibo peyda, îla yewmil-qîyam.
Wazenê ger ma xelassîya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-seleam.

ENO MEBHESÊ XELQÊ ADEMÎ YÛ NÛRÊ PEYXEMBERÎ YO KEWTI PAŞTEY YÊ

Be’dê kullê nûştîşê eşyan kû kerd, / Xaliqê cebbarî fermanêke kerd.
Qeybê Cebraîlî va, “Henkî herrî / bîyare ‘erdan ra bi şeştî tewirî.
Nêbo rengêke tera bîyarê kemî, / pê virazin ay herrî ra Ademî.”
Hikmetê rengê herrî, însanî pê / hergo yew rengêke bî, nêbî zey pê.
Ha bi şekl û ha şeca’et, dilberî. / Ha bi cûd û ha bi teb’ û enwerî.
Arde Cebraîlî war o kerdo ro, / henkî away rehmetî kerde piro.
Be’dê cû zey mîr ‘ecelna yew zeman. / Nêdusa pêra wû cêra bî heman.
Kerde ser aw henkî Behrê Huznî ra. / Yobînan tavil girov bêhemdî ra.
Ma zî loma daîma mehzûn benê. / Can yeno pêser, muheyyer manenê.
Be’dê cû va Xaliqo kû zulhikem, / “‘İlmê min de kerdo sebqet huzn û xem.
Qeybê ibnî Ademî, ey îns û cin! / Kamo ehlê sebrî bo, yo ehlê min.
Kam keso kû nêkero sebro kerîm, / ez go ronî yê ser o huzno ‘ezîm!”
Be’dê cû Adem tamam kerd şeklê yê. / Hezretî Cibrîlî puf kerd rûhê yê.
Tavilî Adem wurişt ronîşt verê, / hezretî Cebraîlî secde berd ci rê.

Be'dê cû her çî melek pêro temam / secde berdî Ademî rê xas û 'am.
 Tavilî nûrê Muhammed xatemî / bî mucella yo di paştê Ademî.
 Cenneto berzex de nay ro, va "Hema / lazim o na dare ra dûr bê şimal!"
 Sef bi sef vindertî yê pey de melek. / Bî muheyzer, Ademî va "Ez gerek
 persî xellaqê cîhan ra no sebeb. / Yê çira vindertê min pey de 'eceb?"
 Weqto persa Xaliqî ra kewn û hal / va, "Eno hikmet çî yo ya Zulcelal?"
 Xaliqî va, "Nûrê şahê cinn û îns / ha w' di paştê to de yo eyro celîs.
 Hikmet û heybet zî pêro awe wo. / Ni'met û cennet zî pêro awe wo."
 Ademî va, "Xaliqê 'erş û felek! / Hes kena bêro muqabil we w' melek."
 Hikmetê xellaqî ra dî ame nûr, / mîyanê wechê yê de tavil bî zihûr.
 Ademî va, "Rebbî ez hêvî kena / yê bîya qarşî, xwu rê ez vînena."
 Kerd emrêkew letîf 'ilmê xwu de. / Nûr bî nazil, ame giştê eşhede.
 Yo sebeb ra giştê raşte efdel a / zey çepe, ey ehlê hubb û muhtela.
 Loma weqto nengûyê xwu qesnenê, / destê raşt de e'wwulî dest pêkenê.
 Destê raşt ra zî kû giştê nûr tede, / be'dê cû hîrê hemey ya kiştê de.
 Be'dê yîne pîlê zî kû qesnenê, / destê çep tertîb tede nêvrazenê.
 Çunkî giştê destê raştî efdel ê. / Ma verî vato, şima zenê, belê.
 Lazim o ma hikmetê tertîbî vac. / Çunkî hergo derdî rê esto 'ilac.
 Weqto yo nûr ame giştê, bî sekan. / Nûrê çar yaran zî amey yê bînan.
 Nûrê Siddîqî di raştê Sidqî de / bî sekan, Farûqî zî Siddîqî de.
 Nûrê 'Usmanî zî raştê 'Umerî, / yê 'Elî kiştê çepê peyxemberî.
 Weqto Adem çim gîna giştê şede, / ay kû nûrê Mustefayî ha w' tede.
 Bî mufferreh, va bi ilhamê Rebî, / "Es-selamu hem 'aleykum ya ebî!"
 Da cewab nûrî ver a Rebbê wera, / "We 'aleykumus-selamu" va tera.
 Yo sebeb ra ma selam bid' sunnet o. / Reddê yê zî ferzêkew kifayet o.
 Wazenê ger ma xelassîyya temam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ ESTIŞÊ ADEMÎ YO CENNET RA Û MARDIŞÊ KALIKANÊ PEYXEMBERÊ MA WO

Hezretî Hewwa nezer da Ademî / va, "Çi nûr o?" Va, "Yê Fexrê 'alemî!"
 Xaliqî hur dî muzeyyen kerdibî. / Hem di cennet de muxeyyer kerdibî.
 Be'dê cû kû Ademî bêemrî kerd. / Xaliqî va, "Yê bigîrê berzê 'erd!"
 Tavilî lîbas û tezyîn bî vinî. / Yîne ra wo, eştî na dunya genî.
 Bî fixan û zarîyey yê hergo hew. / Qet ebed nêbî sekan yo roc û şew.
 Bî temam hetta kû hîrê sey serre. / Kerdî zergûn hesrê yê dar û çere.
 Vatişê yê zî eno bî roc û şew, / "Rebbena," vatê "zelema!" hergo hew.
 Be'dê cû yew roc wurişt ronîşt hema, / yew nezer da 'erşê xellaqê sema.
 Dî kû nuştê, "Yew çinîk o, tim ez a! / Hem Muhammed mursel o, mursil ez a!"
 Va, "Di bextê ay Muhammedî de wa, / min 'efû ke Rebbî, ez bê çarê wa!"
 Hezretî Cibrîlî wehyî arde ser / va, "Ricay to bî qebûl, wurze xwu ser!"
 Be'dê 'efwey Ademî ra bil-yeqîn, / ame paştê Şîsî yo nûro verîn.
 Şîsî ra zî ame lacê yê hema, / nêşkêna hendî bimarî qey şima.

Çunkî hetta bêro ‘Ednanî riso, / go bibo nizdî se namî pêriso.
 Hem tede esto xîlafêkew tamam. / Yew muheqqeq nêşkeno vaco kelam.
 Labelê ‘Ednanî ra pey, yê hema / vîst û yew pî bêşik ê, vacî şîma.
 ‘Ewwulî ‘Ednan û Me’d û hem Nizar. / Yew Muder bî, yew zî Îlyas namedar.
 Mudrike yew, yew Xuzeyme, yew Kenan. / Nedr û Malik, Fehr û Xalib zî heman.
 Hem Luey, hem Ke’b û Murre, hem Kilab. / Hem Qusey zî hewt û des amey hisab.
 Yew zî yo ‘Ebdulmenafo murte’ib. / Yew zî Haşim, yew zî ‘Ebdulmattelib.
 Şîsî ra hetta tîya nûr bî nihan. / Fuc’eten pî yê de bî zahir heman.
 Wazenê ger ma xelassîya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ ‘EBDULLAHÎ YÛ CUHÛDÊ ŞAMÎYAN O Û WAŞIŞÊ AMÎNA CI RÊ

Weqto ‘Ebdullahî de nûr bî zuhûr, / kafiran zana kû amew’ nizdî nûr.
 Be’dê cû geyray bi qetlê yê, hema / hafizê yê Xaliqê ‘erd û sema.
 Tim qicî ra pawutê yê kafiran, / cayke ‘Ebdullahî bikşê bê biran.
 Rayke hewtay heb cihûd pîya bî heval. / Sondî wendî, kerdî eqdêkew betal,
 “Yo hetta ger nêro kiştîş ma hema / go bigeyrin roc û şew tim yê dima.
 Ma ebed nêgeyrenê a, ger meram / nêkerin îcra kû vacin, ax û Şam!”
 Mîyanê Şamî ra wuriştî, hergo hew / şîne rey ra nê bi roc daîm bi şew.
 Kewtî çol û kerbelayê kafirî, / şî hetta dorê Mekî zey adirî.
 Kerde casûsî, hetta yew rocêke / ame ‘Ebdullah, tenê şî çolêke.
 Weqto dî, kewtî dima zey vergê har, / şî bî yê berxê ciwanî, hey hewar!
 Pêro pîya şî yew tera nêbî kemî. / Labelê hafiz bî rebbê ‘alemî.
 Weqto şî yê het cihûdê şamîyan, / taviî yew ‘eskerê rûhanîyan
 ame ezman ra, cihûdî tar û mar / kerdî, pêro eştî şî yê zey xubar.
 Mend ‘Ebdullah tenê yo xanedan, / hizfê yê kerd Xaliqê însan û can.
 Yew Weheb bî, zuhrîyan ra namedar. / Yo zî yo roc amebi seyd û şîkar.
 Yê zî weqto dî eno hukmo ecîb. / Bî muheyyer, va “Eno hikmetxerîb!”
 Weqto yê dî yê ro yew hikmet gina, / va “Mi yew keyneke esta, Amîna.
 Go bidî yê, ger bibo yê ra qebûl. / Layîqê yê wa tenê, a yew betûl.”
 Be’dê cû ame Weheb sahibkemat. / Şî keye va kîye xwu ra hal û hewal.
 “Hem tesewwur qelbê min de, vînena / tim, beno kû ez bidî yê Amîna.”
 Hem şî ‘Ebdulmattelib dî va tera, / “Esta yew keyneke min zaf nadir a.
 Layîqê ay nêdîyo min qet tu qûl, / ‘xeyrê ‘Ebdullahî, ger yê ra qebûl.
 Go bibo, ez go bidî yê serwerî / ay, bi emrê yew Xudayê ekberî.”
 Hem şî ‘Ebdulmattelib, va ay xeber. / Kerd ‘Ebdullahî de taviî eser.
 Be’dê cû şî yê bi ‘urfê ay zeman, / waşte ‘Ebdullahî rê şahê cîhan.
 Yew weqeyke zerd û yew sîm, hem se pes. / Hem devey zî zey pesan day, ende bes.
 Weqto arde hem yene bî ay şewî. / Hem receb bî, aşme bîbî yewşewî.
 Wazenê ger ma xelassîya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ INTIQALE NÛRÊ PEYXEMBERÎ YÛ HEWVANÊ AMÎNA YO

Be'dê cû nûro kû ma kerdo sena, / ame bî meyman bi qeybê Amîna.
Weqto yo nûr Amîna de bî zuhûr, / Amîna zî dî eceb 'izz û surûr.
Bêhisab, nîno ebed vatiş tamam, / ma biker tefsîl, bizano xas û 'am.
Amîna va, "Weqto min zana kû nûr / amewo meymanîyey min bêfutûr.
Yew şewêke ez di hewnêkew şêrîn, / min dî ame merdumêkew enwerîn.
'Merheba fîke Muhammed' va hema, / namê min persa û va 'Ez Adem a!'
Hem receb bî ay şewa kû Ademî / 'Merheba!' va, qeybê fexrê 'alemî.
Be'dê cû şe'ban de yew şewe ame Şîs. / Va 'Selamu hem 'eleyke ya reîs!'
Ame aşma bîne Idrîso refî'i, / va mi ra 'To rê mubarek bo yo şefî'i!'
Ame aşmey çarine Nûh basefa, / 'Es-selamu' va "eleyke Mustefa!'
Ame aşmey pancine Hûd hewnê min, / va 'Selamu' hem beşaret qeybê min.
Weqto bî zuhlîcce, Îbrahîm benam / ame va hemlê mi ra yew selam.
Va di aşmey hewtî Îsmâil zebîh, / 'Barekellahu lekî heml-el melîh!'
Ame aşmey heştî Mûsa qey mi va, / 'Ebşîrî ya Amîne bil-Mustefa!'
Ame new aşman de Îsa, va mi ra, / 'To rê mujdîyanî bi sultanê wera!'"
Hem dî hewnê bêhisabê nadîrî. / Ger bîyê vatiş bi emrê Qadirî,
go bibo derg no kitabo nazenîn. / Belkî mûcib bo bi 'iczê hazîrîn!
Weqto bî şeşşame hemlê ay ci rê. / Kerd 'Ebdullahî qesdê têcirî.
Şî Medîne, Xaliqî da nêweşî. / Qeybê 'Ebdullahî, şerbet werd û şî!
Na dunya ra yo hebîbo enwerî, / 'emrê yê zî pêro vîst û panc serrî.
Weqto 'Ebdulmutilib bî baxeber, / Amîna berma û va "Ah û keser!"
Va, "Zerey min bî di nîmî, wey li min! / Xaliqî verda yetîm no hemlê min!"
Dar û ber pêro tedir bermay bi hal. / Hem çîqa heywanî der sehl û cibal.
Yew melek nêmend, wuriştî va "Kerîm! / Nê hebîbê to Muhammed bî yetîm!"
Da cewabêkew letîf ay yew Rebbî, / "Baştir a yê rê bi pan' sey may û pi."
Ey gelî 'aqlitemam û 'alîyan! / Ma çî zanê qedrê durrê 'xalîyan!
Wazenê ger ma xelassîya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ WELEDNAYÎŞÊ PEYXEMBERÊ MA WO (Sellelahu 'Eleyhî We 'Ela Alîhî We Sellem)

Şî rebî'ul-ewwelî ra des şewî, / Amîna bî 'xerqê nûrî, yew hewî.
Amîna va, "Weqto bî duyyes şewî, / ez tenê menda di xelwe, bê yewî.
Ay şewî hem bî duşenbe, bêfutûr. / Min dî çar cînî mi rê amey huzûr.
Meryema yew, yew zî Sara, Asîya. / Yew zî ay Hewwa kû bî ummel-wera.
Xidmetê min kerdî yîne bêqusûr. / Qet mi nêdî ezyetêke, bî zuhûr.
Be'dê cû teyšan bîya ez bêhisab. / Min dî ame şerbetêkew zey gulab.
Labelê nê şekker û nê engemîn, / çîke zey yê şerbetî nêbî şêrîn.
Werdişê yê dir rehet bî canê min. / Min dî yew teyrêke ame banê min.

Tavilî min dî hebîbê min Emîn / ame dunya qûm û qewmel-hazirîn!
 ‘Xeyrê însanî çîqa eşya bî va, / ‘Merheba ya Seyyîdel-kewneynî!’ va.”
 Merheba ey sîrrê subhan, merheba! / Merheba ey rûhê rûhan, merheba!
 Merheba ey fexrê ‘erşî, merheba! / Merheba nesley Qureysî, merheba!
 Merheba ya sahibel-dînîl-mubîn! / Merheba ya sadiqel-we’dil-emîn!
 Merheba ya men sereyte bil-herem! / Merheba ya men denewte bil-qedem!
 Merheba ya qurrete ‘eynil-wera! / Merheba ya men nubi’tê fil-Hira!
 Merheba ya ‘alimel-‘ilmil-ezel! / Merheba ya şafi’en yewmel-wecel!
 Merheba ey rehmeten lîl-‘alemîn! / Merheba ya men şafi’el muznîbîn!
 Wazenê ger ma xelasiyya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ HENÎ ‘ECAYÎBAN O AMEY WUCÛD ŞEWÊ MEWLÛDÎ

Weqto ame na dunya tavil hema / secde berd qey xaliqê ‘erş û sema.
 Secde ra weqto wurişt va, “Rebbena! / Ummetey min ‘aciz a, ez vînena.
 Qeybê nefsê min rica qet nêkena, / belkî qey yîne rica to ra kena!”
 Goş ci şanê himmetê şahê şima! / Tayne ez vacî tera qeybê şima.
 Yew di Kisra de, tera Nûşîrewan / vatê, namey yê dîyo weqt û zeman.
 Adirî rê kerdê ‘îbadet mudam. / Qasê yew henzar serre bêşek tamam.
 Adirê yîne çiray nêbî çinê / la şewey mewlûdî de yo bî çinê!
 Hem bi qey Nûşîrewanî banêke / bî di Kisra de, tera eywanêke
 vîst û yew qenter bî, çares kewtî war. / Ay şewî de banî himmet ra neçar.
 Behrê Sawa zuwa bî yo zî a şewî, / aw tede nêmendê esla yew hewî.
 Hem şewey mewlûd tede bî, yo siba / yew cihûd bî, şarî ra persa û va,
 “Persê, yew mewlûd qureysî kamî rê / bî di emşo? Muzhîr o îslamî rê!”
 Ame vatiş, va kû “‘Ebdullahî rê, / yew weled emşo bîyo yê şahî rê.”
 Yo cihûd tavil wurişt şî qeybê yê. / Va, “Mi rê bîyarê teber, ez banî yê.”
 Weqto dî, yê va “Bi Tewrato mubîn, / go biko batil eno dîno mubîn!
 Xatemê peyxemberan o, bil-yeqîn. / Ismê yê Ehmed, Muhemmed hem Emîn.”
 Wazenê ger ma xelasiyya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.”

ENO MEBHESÊ HELÎMAY SE’DÎYAN O (Redîyellahu Te’ala ‘Enha)

Amîna va, “Hewnê min de bî beyan, / go bido yê şit Helîmay Se’dîyan.”
 Çende rocî be’de cû yew kariwan / ame Mekke, name vatê “Se’dîyan”.
 Yîne dir bî hem Helîmay Se’dîyan. / Şî xwu rê berd seyîdê însan û can.
 Ay zî yew lacêke qic bî; Zumrete. / Her dî pîya bî şitwerê ay hurmete.
 Yew herêke bî tedir, yo zî lexe / labelê nêrsayne ci esla tu her.
 Çunkî paştey yê ser o nûrul-enam / bî, bizanê, her zî “Ye’fûr” bî bi nam.
 Se’dîyan weqto kû dî hukmê herî, / bî muheyzer, va Helîma ra “Verî

انومبخت حليمای سلايان رضی الله تعالی عنہما

گو بدوے ست حليمای سعدیان	۲۲	امناقا ہون مندہ بے بیات
امہ مکہ نامہ فان سعدیان		چندہ روجی بعد جو نو کاروان
شی خرد برد سید انسان و جان		بیتہ در بے ہر حليمای سعدیان
ہرد بے بیایے ست وری ای حرمة		ای زوی یو لاجک تج بے ضمرة
لابی نرسا نرج اصلا تو ہر		یو ہرک بے تدر یوزی لغر
بے بزان ہرزی بغور بے بنام		چونکی پاشتی بے سرو نو در لام
بے محیر قاجلیما را قرب		سعدیان وقت کو دی حکم ہری
وہ بمانو نیشکن بیرو چری		ماخو رفات انو ہر کو درک
مش کن دیزا بامر لا بزال		ما وانکا فین زوی یو عزال
انجی یو ہر نرسن پیرا حج		ہر شعا ہیرینی پیا نشت حج
قست بے فک لی بصوت کو علیج		ناقلی ہمای زوان کو فصیح
از نیشکلی اگر شہ اسمان		قاجب مندہ عمان سعدیان
یو کو فی بے خلق بی عرش و قلم		چونکی نشت من محمد ذو العلم
ماسوارا باش بزان ای وری		ایرو پاشتی من نحو افضل تبرا

سعدیان برد

ma xo rê vatê, eno her go di rey / de bimano, nêşkeno bêro çî rey!
 Ma di enka vînenê zey yew ‘xezal / meş keno rey ra bi emrê layezal.
 Hem şîma hîrê tenî pîya niştê ci, / ancî yew her nêrseno pey ra bi ci!”
 Tavilî Homay zuwanêkew fesîh / vist yê fek, yê bi sewtêkew melîh
 va, “‘Eceb min de memanê se’dîyan, / ez bi nê şîklî ger şî asîman!
 Çunkî niştê min Muhemmed zul-‘elem, / yo kû qey yê xelq bîyê ‘erş û qelem.
 Eyro paştay min bi xwu efdeltir a. / Masiwa ra baş bizanê ey wera!”
 Se’dîyan pêro eceb mendî tamam. / Va “Xîyal o yan bira yo no kelam?”
 Şî keye axir Helîma serwere. / Kerd wey hetta kû bî hîrêserre.
 Va Helîma “Qet ebed yew rayke fer / min necaset nêdî ê wa, hem eser.”
 Weqto ‘ewwul bî xeberdar yo nezîr, / va hema “Ellahu ekber min kebîr!”
 Be’dê cû ancî Helîma nazike, / kerd espar û verê yê şa Meke.
 Berd û teslîm kerd bi qeybê Amîna. / Ay zî bî şa, ma zî şa ke, Rebbena!
 ‘Emrê yê weqto tamam bî şeş serrî, / Amîna zî şî dunya ra ay serrî.
 Weqto yê rê heşt serrî bî munqelib, / qebrî rê meyman bî ‘Ebdulmutilib.
 Mend Ebîtalib tenê pî heyderî, / bî ci rê hafîz, bi emrê ekberî.
 Wazenê ger ma xelasîyya tamam, / vatişem ma, es-selatu wes-selam.

ENO MEBHESÊ NUZÛLÊ WEHY O Û MÎ’RACÎ WO

Be’dê cû anya kû dunya fanî ya, / hem bi qîmet qasî yew dasî nîya.
 Va xo rê, “Rebbî, ti zanê, vînenê! / Çîke ra hes nêkena bê to tenê!”
 Tim eno fikr û meram bî hergo hew. / ‘Xeyrê yê yew çî çînê bî, roc û şew.
 Yê hetta çewres serre kerde tamam. / Tim di qelbê yê de bî Rebbul-enam.
 Hem bi xwu zanayne, yo xalî nîyo, / go ci rê ‘ezmanî ra çîke bîyo.
 Yo bi nê fikr û xîyalî rocêke / tavilî ancîya şî mîyanê kohêke.
 Nameyê koy zî tera vatê “Hira”. / Zaf tera heskerdê ay xeyrul-wera.
 Tavilî anya kû qelbê yê heman / bî ze roc, weqto yeno mîyanê çîman.
 Bî tebeddul rengê yê, mil şî ver o. / Hezretî Cibrîl bî nazil yê ser o.
 Arde “Îqre bîsmî” qelbê yê de va. / Tavilî şa bî Muhemmed Mustefa.
 Hendî zana kû tamam bî we’dê yê, / yew resûl esla çînîk o be’dê yê.
 Hendî ewca ra tepîya hergo hewe / arde wehyî hem bi roc û hem şewe.
 Be’dê wehyî şî tamam duyyes serrî / yew şewêke emrê şahê ekberî.
 Ame Cebrailî ser, va sermedî / “Bîyare ‘ezmanî hebîbê Ehmedî!
 Pê muşerref bê eno ‘erş û felek, / hem muferreh bê bi yê herçî melek!”
 Vîst û hewt şew şî receb ra bit-tifaq. / Cae Cibrîlu îleyhî bil-Bûraq.
 Va tera “Kû Xaliqê to yew selam / kerdo, vato ‘Bêre min het, ey meram!”
 Ca de hêz da şî bi awey zezemî / ‘xuslêkew sunnet eda kerd ay demî.
 Be’dê cû yê kerd nimacêkew ‘xerîb. / Hezretî Cibrîl tede mendib ecîb.
 Weqto yo fari’x nimac ra bî tamam, / linge eşte zengû ay xeyrul-enam
 Kerdi qesdê Qudsî şî ewca, verî / bibî hedre hem heme peyxemberî.
 Mescîdul-Eqsa de çim rey mendîbî, / hem çîqa cinn û melek nêmendîbî.
 Pêro ameybî, hema sef bi sef tamam. / Yo zî ame yîne rê da yew selam.

Bî muferreh hem bi tertîb û edeb. / Şî zîyaret kerdî yo şahê ‘ereb.
 Be’de cû şa yîne vernî, bî îmam. / Kerd nimacêke bi qey Rebbil-enam.
 Hem nîyaz kerd û du’ayî hem rica, / “Rebbî edxilned-du’ae wer-reca.”
 Be’de cû tavil wurişt tacul-enam, / şî ssîya meşhûre ser fihis-selam.
 Ssî ser a Cibrîlî na baskê xo ser, / berd şî ‘ezmanî yo xeyrul-beşer.
 Hem ci rê bî a cemî’ê zun-niqab; / ha çi cennet ha cehennem ha ‘iqab.
 Hem çi sirrî bî di kenzey sermedî, / pêro day dîtîş bi qeybê Ehmedî.
 Hasilî weqta kû şî Sidre heman, / Hezretî Cibrîl zî ewca bî sekan.
 Va “De şore, ya Muhemmed hem emîn!” / Va, “Çira nînê birawo nazenîn?”
 Va “Kû yew linge tîya ra nêşkena / berzî, ger berzî, hema ez veyşena!
 Hem çi mexlûqo kû Homay xelqê yê / kerdî tîya ra wet çinîk o heqqê yê
 linge berzo, ‘xeyrê to ey nazenîn, / belkî heqqê to tenê yo, bil-yeqîn!”
 Wazenê ger ma xelasîyya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

* * *

Weqto Cebrailî ra fer bî Hebîb, / ame şerman ra ci rê xewfo ‘xerîb.
 Bî muheyyer hendî nêzana seyîn / şo huzûrê ay kû Rebbul-‘alemîn.
 Tavilî venda ci Xellaqê wera, / “Udnu minnî ya hebîbî” va tera.
 “Hîne nûdiyel-hebîbî bîl-wedûd, / ‘xase fî behrît-tecellî weş-şuhûd.”
 Xaliqî perde wedart û va “Emîn! / La texef unzur bixeyrîr-raziqîn!”
 Dî cemalê yê di rey bê reyb û şek. / Labelê nîna ebed vatiş bi fek.
 Hasilî hendî çi vacî ey beşer? / Yo kû Homayî berdo ‘erşê xo ser.
 Wesfê yê hendî yenê vatiş tamam? / Ger hema vacî îla yewmil-qîyam.
 Hem kelimî Xaliqî vatê tedir, / qet yenê nûştîş bîbî behrê hubir?
 Hem henî sirrî tera estê heman, / nêşkeno vaco ebed yîne zuwan.
 Çunkî meydanê fek û herfan nîyo, / sirrê subhanel-lezî pê vacîyo!
 Hasilî ancî hema Rebbul-umem / kerd nazil Mekke de sahib-kerem.
 Be’de cû mend yew serrêke lacerem, / kerd hîcret şî Medîne zul-‘elem.
 Des serrî zî mend Medîne de tamam. / ‘Umrê yê hîrê yû şeştî, wes-selam.
 Wazenê ger ma xelasîyya tamam, / vatişê ma, es-selatu wes-selam.

HAZA DU’AU MEWLÎDÎN-NEBÎYYÎ

(Sellellahu ‘Eleyhî We ‘Ela Alîhî We Sehbîhî We Selem)

Ya îlahî! Kemterîn û qasir ê / ma heme, Rebbî ti zanê, nazir ê!
 Rehmetey to zaftir a zey qehrê to, / ma îman ardo bi no vatiş bi to.
 Ger çîqa ma ‘asî yû şermende yê / labelê ma tim di xewfê to de yê.
 Ger ti banî fi’lê ma ra ey Xuda! / Ma rê hendî nêbena esla reca.
 Ma xwu rê zanê kû ‘asî yê tamam. / Labelê ma rehmetey to wa meram.
 Ma ser a vazdin? Çinîk o mecal! / ‘Xeyrê yew dergahê to, ya Zel-celal!
 Ti bi heqqê hurmetê namey xwu ke, / ma feqîr û bêkesan mehrûm meke!
 Ehlê îmanî çîqa estê tamam, / Ademî ra şo îla yewmil-qîyam.

Rebbî fa'xfîr ma lehum yewmel-hisab / la tuweddi'hum kelîlen bil-'iqab
Rebbena lew lem yekun lutfun 'emîm, / eyne Xasî fîs-siratîl-musteqîm.
Werzuqillahumme hesnel-xatime, / lî cemî'il-muslimînel-fatihe.

* * *

Temam bi viraçişê **Mewlidê Kirdî** bi yardimê Xaliqî û feyz û bereketê peyxem-
berê ma, (sellelahu 'eleyhî we 'ela alihî we selem) bi destê Ehmedê Xasî Hezanicî
di henzar û hîrê sey û şîyees serrî de bi tarîxê 'erebî. Be'd enê bizanîn, ma ferq
kerdo beynatey "kaf"ê 'erebî we 'xeyrê 'erebî bi hîrê nuqtan. Ye'nê, ma "kaf"ê
'erebî ser o nuqtey nêronay. Û 'xeyrê erebî ser o ma hîrê nuqtey ronay. Zey "gîşt" û
"kiştê". Axirî enê çiyê anînî ferq nêbê, bi nuqtan nêbo, nînê zanayîş, wes-selam.

HAZA NEZMUT-TARÎXÎ-L MÛELIFIL-MEWLIDÎ

Leqed temme teelifun bînezemîn mumeccedîn
Ke'eqdis-Sureya summe ne'sîn we Ferqedîn
Lî mewlidî men lewlahu lem yuxleqîl-wera
Bî eydil-Hezanîyyil-Xuweysîyyî Ehmedîn
Ledeyel-Hacî Îbrahîme ustadihil-'alî
Nesîbun bi ewladil-'Elîyyî we Ehmedîn
Fî sittîn we 'eşrîn we selasîn mînel-mîat
We elfîn hilalen be'de hecrî Muhemmedîn
Felemma erade kullû emrîn şehîdeynî
Fe-eşhedu hetmen hahûna babe ebcedîn.

790 + 449 + 62 + 5 + 10 Yekûn: 1316

EYZEN LÎ MUELLIFÎHÎ

Ma medehel-Xasî resûles-seqeleyen / bel-mudihel-Xasî bi ceddil-Heseneyn

EYZEN LI MUELLIFÎHÎ

Ma neqênay henkî behsê emcedî / kerdî Mewlûdê Muhemmed Ehmedî

HAZAT-TEQRÎZU LÎL-'ELAMETÎS-SU'ERDÎL-'UMERÎYYÎ FETHUL- LAH HESBÎ

Innî reeytul el-mei'yyel-emcede / fî medhî xeyril-enbîya qed ewcede.
Sifren celîlel-qedrî îz hurûfuhû / fî 'eynî hûril-'îni tulfel-esmede.

Biz-Zazewîyye qed 'xedet lu'xatuhû / menzûmeten ked-durrî ni'mel-mewlide.
 Me'nahu yedri ehleha min 'xeyrî tef- / sîrin yurat-teelife fiha ewhede
 Muz e'cebel azane hesbî er-rexe / enqîd bîsifrîn lîl-Xuweysî Ehmede.

155 + 342 + 766 + 53 Yekûn: 1316

تمام ب قراشتنه مولد کرد بیارومی خالق و لایط و بركة پیغمبر ماصلی
 الله علیهم علی اله و سلم بدست احمد ص هز انجی ده هزار و هری و شتین
 صره بتاریخ عربی بعد از بزاین مافرق کرد و بیتا قماری
 و غیر عربی بهیر نقطائی یعنی ماکا عربی سر نقطه
 نبرونا او غیر عربی سر ماصیر نقطه
 رونان ز کشت و کشته آخری
 لاجی ناین فرق بین
 بنقطائینونین زانایش السلام

۳

هذا النظم التاريخي لمؤلف المولد

<p>كعقد الثريا ثم نعيش و فرقد يا بيد الهزاني الخويسي احمد نسب با اولاد العلي و احمد و الف هلالا بعد هجر محمد فاشهدت حقا ها هنا باب ابيد</p>	<p>لقد نمت تأييف بنظم محمد لمولد من لولاه لم يخلق الودى لدى الحاجي ابراهيم استاده العالم في ست و عشر و ثلث من المئات فلما اراد كل امر شهيد من</p>
---	---

يكون
 ١٥٥ ٣٤٢ ٧٦٦ ٥٣

BÎYÎŞÊ PÊXEMBERÎ